

Daukantiečių žodis

Papilės Simono Daukanto gimnazijos laikraštis * 2020 rugsėjis

Šiame numeryje skaitykite apie:

- Rugsėjo pirmąją,
- atestatų įteikimo šventę,
- vasaros renginius ir projektus...

RUGSĖJO I-OJI KITAIP

Ar supranti, kad čėžantys rugsėjo lapai jau paskutiniams metams pašaukė tave,

O virpanti pirmoko ranka tavo rankoj – tai pasimatymas su savo vaikyste.

Ar supranti, kad jau atėjo laikas subręst ir apsispręst dėl ateities.

Tu – šios mokyklos abiturientas, kiek daug suspėt per šiuos metus reikės.

Štai tokiais žodžiais buvo sutikti abiturientai, atvedę pirmokėlius į gimnazijos suolą. Kaip ir kasmet, tradiciškai, orūs, gal kiek nejaukiai besijaučiantys abiturientai į Šv. Juozapo bažnyčią vedė pirmokėlius tam, kad būtų klebono palaiminti žengti į žinių šalį. Nedrąsūs pirmokai su viltimi

žvelgė į jau subrendusius

vyriausius gimnazistus. Nors nelemtas siautėjantis virusas neleido jaustis laisvai ir saugiai, žmonių tiek bažnyčioje, tiek gimnazijos kiemelyje prigužėjo. Kaukės ant veidų nesutrukdė iš akių pažinti taip seniai matytus klases draugus. Renginį gimnazijoje vedė Akvilė Pundziūtė ir Pijus Pigulevičius. Jie suteikė žodį gimnazijos direktoriui Ramūnui Perminui, kuris, pasveikinęs visus su Mokslo ir žinių diena, apdalino mažuosius pirmoko ženkleliais, įteikė padėkos raštus kai kuriems mokytojams, aktyviems tėveliams, aptarnaujančiam personalui bei mokiniams už įvairius pasiekimus (tai skola iš karantino sąlygomis organizuotos Padėkos Panoramos). Šventinį pasveikinimą atvežė Akmenės rajono savivaldybės meras Vitalijus Mitrofanovas. Šventei iškilmingumo suteikė nuskambėję Lietuvos Respublikos bei gimnazijos himnai. O kardeliai mokinių rankose patvirtino, jog vėl atėjo Rugsėjo pirmoji, tik kitokia – su įvairiomis apsaugos priemonėmis nuo klastingo viruso.

BRANDOS ATESTATŲ ĮTEIKIMO ŠVENTĖ

Gimnazijos abiturientams rugpjūčio rugpjūčio 10 diena tapo ypatinga. Jiems įteikti Brandos atestatai, atvėrę kelią į naują gyvenimo etapą. Šventėje sulaukėme Akmenės rajono savivaldybės mero pavaduotojo Tomo Martinaičio, kuris šiltai pasveikino abiturientus ir jų klases vadovę Genovaitę Bičiušienę. Tradiciškai Brandos atestatus įteikė gimnazijos direktorius Ramūnas Perminas. Išeinantiems dėkota už buvimą kartu, šiltas šypsenas, susikaupusius veidus laikant egzaminus. Tėvelių vardu kalbėjo Agnės mama, kuri padėjo mokytojams už kantrybę ir palaikymą. Ši laida ypatinga tuo, jog šeši jaunuoliai pasiryžo papildyti Lietuvos savanorių gretas. Gautas dokumentas liudija, kad abiturientai jau užsiaugino tvirtybės sparnus – belieka juos išskleisti. Linkime sėkmingo skrydžio svajonės link.

Pasimatymas su praeitimi

„Parodyk man savo miestelį“ – dažnai svečias prašo, nes Papilė yra unikali geologiniais, archeologiniais ir kitokiais objektais. Įsiliejusi tarp dviejų piliakalnių ji mena bendruomenės gyvenimo būdą, džiaugsmus ir istorinių lūžių tragedijas. Lyg druska viskas susikristalizavo ir tapo tuo, ką šiandien matome. „Matyti“ giliau mokėmės per Jakovo Bunkos labdaros ir paramos fondo inicijuotą gimnazistų stovyklą-ekspediciją „Papilė 1941 metais“, kurios tikslas - nubraižyti miestelio žemėlapi ir surašyti namų savininkus.

Savaite bendraudami su senaisiais gyventojais, šakniniais papilėniškiais, išgirdome istorijų, kurios mus prajuokino, nustebino, pamokė. Iš tiesų gavome neįkainojamos patirties ir iš naujo pamilome Papilę, nes pažinome kitokią – pamatėme žmones ir jų gyvenimą, užkoduotą lemtį ir puoselėjamus įsitikinimus. Siekis sužinoti, kas čia gyveno, kur brukos vingiai veda, kartais klaidino, kartais nušvietė tikrovę visai kitomis spalvomis.

Beliko prisėsti ir surašyti patirtus dalykus. Dėl ko? Dėl to, kad patys naudojames nuorodomis iš praeities: amžinatilsį mokytojos Zofijos Steckytės prisiminimais, Simono Daukanto muziejaus fondų nuotraukomis, aštuoniolikos aplankyto gyventojų pasakojimais, 1939 metų telefono abonentų sąrašu, 1943, 1946 metų Papilės žemėlapiams ir kt.

Stovykla baigėsi, bet vis dar sulaukiame pastabų, domėjimosi, koku tikslu dirbame. Paklauius istorijų, nestebina išankstinė baimė: kodėl? Po 1941 metų Papilė pasikeitė radikaliai – neliko šetlo. Pajutome troškimą ištrinti nemalonią atmintį: tik paminėjus datą, kai kurie kalbinami žmonės iš karto pasakydavo „aš žydų nežinau“. Džiaugiuosi, kad gimnazistai mokėjo kritiškai mąstyti ir girdėti, kas sakoma „tarp eilučių“. Pasimatymas su praeitimi ne visada malonus, bet teisingas privalo būti. Iškirta bendruomenė paliko ženklus: Papilėje gyveno Rutenberga, Goldblata, Gochina, Vilkų, Vainorių (Wainer), Goldmanų, Joffės, Šeino, Šero, Viciko, Freimano, Medalijos ir kitos šeimos. Kitos pasitraukė, o kas ne – žuvo miške šalia Šiaudinės ir Žagarėje. Nebeliko 6 restoranų-arbatinių, 3 mėšinių, viešbučio, banko, kepyklėlės, karšyklos, dažyklos, odos dirbtuvės, batsiuvio, grūdų supirktuvės, žibalo sandėlio, pieninės. Bet liko atmintis.

Stovyklaudami iki išnaktų dalindavomės dienos patyrimu, lipdėme žemėlapi – iš atminties ženklų dėliojome 1941 metų Papilės istoriją. Kaip mums pavyko, sužinosime spalio 27 dieną organizuojamoje konferencijoje. Iki to laiko išsipareigojome parengti skaitmeninį žemėlapio variantą. Žinoma, nepretenduojame į visišką tikslumą. Bet vertintume pagalbą prisiminimais, šaltiniais, kuriuos prašome siųsti elektroniniu paštu:

dorofeja@gmail.com

Kai mūsų paprašys parodyti Papilę, pasakosime miestelio istoriją, sudėliotą iš atminties ženklų, išgirstų per ekspediciją, nes birželio 15-20 dienomis buvome pasimatyme su praeitimi. Ačiū visiems – įkvėpusiems, padėjusiems, pasiryžusiems.

Didžiuojusi ekspedicijos dalyviais: Monika Anužyte, Žilvinu Masiuliu, Ugne Norkute, Ryčiu Praspaliausku, Šarūnu Serapinu, Neilu Beniušiu. Tiems žmonėms buvo įdomu. Tikiu, kad šią vasarą jie iš naujo pažino Papilę.

Stovyklos-ekspedicijos koordinatore mokytoja Kristina Dorofėjienė

Netradicinė integruota lietuvių kalbos ir pasaulio pažinimo pamoka „Geležinkelio stotyje“

Rugsėjo 9 dieną 3b klasei pamoka vyko Akmenės geležinkelio stotyje. Stotyje mus pasitiko budėtoja Gražina. Ji mums papasakojo apie geležinkelio stotį, kokie vagonai rieda bėgiais, ką jie veža. Parodė, kaip sutinkami ir išleidžiami traukiniai. Priminė saugaus elgesio taisykles stotyje.

Smagu buvo stebėti stotį nuo šimtamečio tilto.

Į Papilę grįžome traukiniu. Daugumai tai buvo pirmą kartą.
Kelionė trumpa, bet įspūdžių daug.

J. Tupikienė

4a klasės mokiniai lankėsi Papilės miestelio seniūnijoje

Rugsėjo 16d. 4a klasės mokiniai lankėsi Papilės miestelio seniūnijoje. Per pasaulio pažinimo pamokas su vaikais kalbėjome ir mokėmės apie valstybės valdymo sistemą. Kad geriau suvoktume teorines žinias, norėjome pakalbinti miestelio valdžios atstovus. Kadangi šiuo metu seniūnas dar neišrinktas, mus maloniai priėmė ir apie seniūno pareigas bei darbus papasakojo socialinio darbo organizatorė Jolanta Irnienė. Mokiniai džiaugėsi neįprasta pamoka ir galimybe pasėdėti seniūno kėdėje.

Pradinio ugdymo mokytoja S. Dapšienė

